

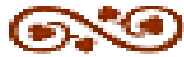
Οι εκλεκτοί του Θεού.

Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

Η γαλήνια θάλασσα της Τιβεριάδος τους γνώρισε ως απλοϊκούς ψαράδες. Η Καπερναούμ, η Κανά, τα Ιεροσόλυμα, η Σαμάρεια, τα περίχωρα του Ιορδάνου ως ευλαβικούς μαθητές και ακόλουθους του Χριστού. Ο κόσμος σε Ανατολή και Δύση ως Αποστόλους. Αγγέλους που μετέφεραν στις διψασμένες ψυχές τους το ουράνιο μήνυμα της λυτρώσεως. Ποιμένες που τους δίδαξαν την πραγματική λατρεία του Θεού, τους γνώρισαν την αλήθεια, τους οδήγησαν στις θείας χάρις τα μονοπάτια, τους έδειξαν της αγάπης και της χαράς την ευτυχισμένη πραγματικότητα. Αυτοί ήταν του Χριστού οι Απόστολοι. Κοντά στους δώδεκα, ο πρώτος μετά τον Ένα. Ο θεϊκός Παύλος. Ο Απόστολος των Ελλήνων, της ειδωλολατρικής τότε Ευρώπης. Αύρα δροσερή το πέρασμά τους. Φώτα λαμπερά που ο παγερός άνεμος της αρνήσεως ή ο καυτερός λίβας της κακίας και των ποικίλων διωγμών αιώνες τώρα δεν κατόρθωσε να τα σβήσει. Η ακτινοβολία τους, το ίδιο σαν τότε ζωηρή, σκορπίζει τη ζεστασιά και τη λάμψη της αγιότητας και του πολιτισμού και σήμερα. Στον καθένα η διδασκαλία και η ζωή τους κάτι έχει να πει. Γιατί μας έδωσαν ολοκάθαρη του Χριστού τη διδαχή. Μας παρέδωσαν τον ίδιο το Χριστό, την Αλήθεια.

Ενέπνευσαν τους συγχρόνους τους και τους κατέστησαν πολύτιμα στοιχεία για την ανθρωπότητα όλη. Η χριστιανική διδαχή που τους ανέδειξε Εκείνους Οδηγούς και Ποιμένες, κάτι ξεχωριστό είχε να πει για τον καθένα από τους πιστούς που έσπευδαν να τους ακολουθήσουν. Κι ο καθένας τους στο δικό του κύκλο, στο δικό του το περιβάλλον και την αποστολή γινόταν εργάτης πνευματικός, αγωνιστής του καλού, απόστολος της αγάπης και της προόδου, στοιχείο πολιτισμού.

Ο σοφός με τη γνώση του, ο απλός εργάτης με των χεριών του τη δύναμη, ο ηλιοκαμένος αγρότης, ο ψημένος στον κίνδυνο και την αρμύρα ναυτικός, ο έμπορος, όλοι έχουν τη θέση τους στην Εκκλησία και την αποστολή τους στην κοινωνία. Όλους τους αξιοποίησαν οι Απόστολοι οπουδήποτε και αν βρισκόντουσαν. Στου Καίσαρα το παλάτι ή στο λιμάνι Μεσογειακής ακτής. Στην Πνύκα ή στη Ρώμη. Και η χήρα και η νέα γυναίκα, η διακόνισσα και ο γιατρός και ο δούλος και ο άρχοντας βρήκαν ένα σκοπό στη ζωή τους. Είναι το ίδιο αδελφοί του Χριστού όλοι. Ο καθένας πρέπει να προσφέρει κάτι που κανένας άλλος δεν το μπορεί. Έχει και ο ελάχιστος και ο πιο καταφρονεμένος την αξία του. Αυτό το καινούριο στοιχείο έφερε στον κόσμο ο Χριστός. Αυτή τη νέα πραγματικότητα, εμπνευσμένοι από το Χριστό, εφήρμοσαν οι Απόστολοι και οι μαθητές τους. Κανένας, μα κανένας, δεν είναι άχρηστος. Καθένας μπορεί να παίζει ένα ρόλο στη ζωή. Ο καθένας έχει υποχρέωση να προσφέρει αυτό που η αποστολή του, ο προορισμός του τού επιβάλλει για τον εαυτό του και για τους άλλους.

Στο Χριστιανισμό δεν υπάρχουν προνομιούχοι. Αριστοκράτες του πνεύματος και αγράματοι βιοπαλαιστές, πτωχοί ή πλούσιοι, τιτλούχοι άρχοντες ή ταπεινοί χωρικοί, γυναίκες αδύνατες ή άνδρες ρωμαλέοι, παιδιά, ώριμοι ή γέροι, μαύροι, λευκοί, κίτρινοι όλοι είμαστε αδέλφια. Παιδιά του Θεού. Έχει καθένας μας το δικαίωμα να θυσιάζεται για την Αλήθεια και την Αρετή. Να αφοσιώνεται στα ιδανικά και να γίνεται ευεργέτης στους γύρω του. Έχει καθένας μας την υποχρέωση να σμιλεύει την προσωπικότητά του, για να προκαλεί μ' αυτήν και με την πνευματική του προσφορά το σεβασμό των άλλων. Ο καθένας μας μπορεί να νιώσει να φουσκώνουν τα στήθη του από ενθουσιασμό. Να δακρύζουν τα μάτια του από συγκίνηση. Να πάλλει η καρδιά του από ιδανικά και

συναισθήματα ιερά. Ο καθένας μας μπορεί να γίνει εργάτης και Απόστολος της αλήθειας. Του πολιτισμού και του καλού σμιλευτής. Συνεργός του Θεού στην επικράτηση του θελήματός Του και επί της γης. Δημιουργός ενός καινούριου κόσμου, αγγελικού.

Μην υποτιμάς, αδελφέ μου, την αξία σου. Δεν είναι ταπείνωση αυτό. Είναι λιποταξία από τη μάχη για την πρόοδο και τη σωτηρία μας. Λιποταξία από τον αγώνα για την καλυτέρευση της ζωής μας. Έχουμε όλοι μας την ίδια ευθύνη απέναντι του Θεού, που μας χάρισε την ψυχή και τις ποικίλες ικανότητές μας. Απέναντι του εαυτού μας που πρέπει να πετύχει και να ευτυχήσει. Δεν έχουμε το δικαίωμα να θέτουμε τον εαυτό μας στο περιθώριο της ζωής. Ευθύνη έχουμε ακόμη απέναντι της κοινωνίας, που πρέπει να βρει σαν σύνολο το δρόμο της Ειρήνης, της Δικαιοσύνης, της Αγάπης, να ευημερήσει.

Ας αξιοποιήσουμε όλοι τα δώρα του Δημιουργού. Τις ξεχωριστές ικανότητες, τα ξεχωριστά προτερήματα με τα οποία ο καθένας είναι προικισμένος. Ας τα καταθέσουμε σε μια κοινή προσπάθεια, με πνεύμα συνεργασίας και ενότητας, αγάπης και θυσίας, συμπληρώνοντας ο ένας του άλλου την προσφορά και αναπληρώνοντας ο ένας του άλλου τις ελλείψεις. Ζητώντας πάνω απ' όλα του Θεού την παρουσία και τη χάρη. Θα γίνει τότε ο κόσμος μας πραγματικός επίγειος παράδεισος. Κι εμείς σαν τους Αποστόλους: «Εκλεκτοί Θεού», «συνεργοί Θεού».

**Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας,
«Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Β', σελ. 333.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>